

PHU

ANART

ZAPRASZA NA GIELDE MEBLOWO-TELEWIZYJNA
ORAZ SPRZĘTU GOSPODARSTWA DOMOWEGO

Bezpłatna dostawa z wniesieniem do domu

Przemyśl, ul. ZWM 17/Klub Zakładów Płyt Pilśniowych

PHU „ANART”
prowadzi również
sprzedaż ratalną

TYGODNIK REGIONALNY

ŻYCIE

PRZEMYSKIE

ukazuje się od 8 XI 1967 r.

Nr16 (1216) 17KWIEŃNIA 1991r. CENA 1000 zł

Sejmik pełen obaw

WIZJA ŻYCIA BEZ WODY

Problem nie jest nowy, walczy się ponad dziesięć lat. Już na przełomie lat siedemdziesiątych i osiemdziesiątych warszawski „Hydroprojekt” w ramach programu rządowego wykonał opracowanie „Sieć rzeczna”, w którym wrócono do wcześniejszych koncepcji zabudowy zbiornikowej rzeki San w miejscowościach Niewistka-Dynów oraz Kraszczyn. Zakładano wówczas m.in. przerzut wody z Sanu do Wisłoka w celu zaopatrzenia Rzeszowa i miejscowości sąsiednich.

W późniejszych latach zweryfiko-

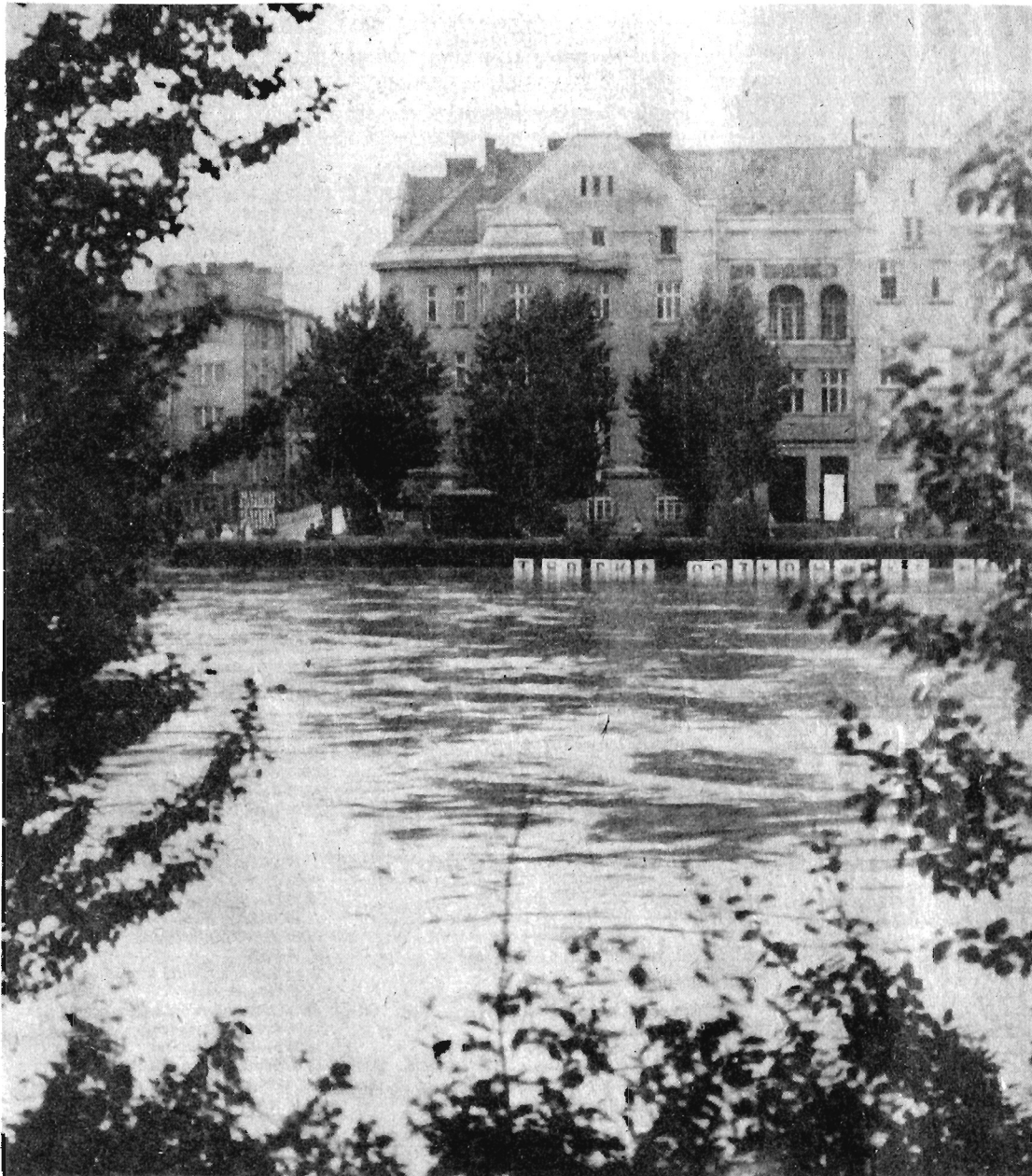
wano tę koncepcję, odsuwając konieczność realizacji zbiorników wodnych poza rok 2015. Jednak pobór wody z Sanu dla Rzeszowa pozostał aktualny. W połowie lat osiemdziesiątych rzeszowiacy usilnie zabiegali o uzyskanie na szczeblach centralnych decyzji co do dalszych losów przerzutu wody z ujęcia jazowego na Sanie w Bartkowie.

Te wszystkie starania rzeszowiaków odbywały się przy cichej akceptacji władz województwa przemyskiego. Przewodniczący WRN stał na stanowisku, że woda jest dobrem

ogólnonarodowym, więc nie ma co bronić interesów lokalnych. Wojewoda i wicewojewodzina uspokajali, że nie ma zagrożenia dla życia w dorzeczu Sanu, bo wody jest pod dostatkiem. Towarzystwo Przyjaciół Przemysła i Regionu, które nieoficjalnie dowiedziało się o zakupach Rzeszowa na San, podniosło jednak alarm. Dołączył się Polski Związek Wędkarski. Sprawa nabrała rozgłosu.

Przecież pobór wody w okolicach

ciąg dalszy na str. 3

Wody w Sanie mieliśmy w nadmiarze jedynie podczas lipcowej powodzi w roku 1980. W ostatnim dziesięcioleciu panował jej niedobór.

Fot. JAN LEŚNIEWSKI

FOT. ROBERT PAWŁOWSKI

70. interesantów podczas dyżuru ZUS!

JAKIE BYŁY PYTANIA?

W dobie, gdy wiele zakładów pracuje na pół gwizdka, wypróbowując różne metody przetrwania, w dobie rosnącego bezrobocia, są ludzie, którzy na brak roboty nie narzekają. Ba, tej roboty ciągle im przybywa. Tymi samymi siłami co rok czy dwa lata temu obsługują coraz większą liczbę interesantów. Chodzi o pracowników ZAKŁADU UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH.

Dowód tego zapracowania mieliśmy podczas redakcyjnego dyżuru ekipy Oddziału ZUS w Przeworsku, 4 bm., kiedy to w ciągu 3 godzin obsłużono blisko 70 interesantów a telefony dzwoniły jeszcze długo potem jak zakończył się dyżur. Najbardziej zapracowany był radca prawny Roman Kamiński oraz kierująca Wydziałem Świadczeń dla Rolników Władysława Garbarz. Odpowiedzi udzielali również zast. dyrektora Jadwiga Gryczman i główny specjalista ds. organizacyjnych

Zofia Janusz. Nie ma się czemu dziwić, bowiem jak nam powiedziano — w ciągu pierwszego kwartału bieżącego roku wpłynęło do ZUS-u w Przeworsku tyle samo wniosków o świadczenia rolnicze ile w ciągu całego roku 1990!

Pytaliście państwo nie tylko o kwestie związane z rentami i emeryturami rolniczymi. Sporo było również pytań o świadczenia pracownicze. Kilka interwencji dotyczyło rewaloryzacji dla 80-latków. Odnotowano także głos w dyskusji na temat rządowego projektu (opublikowała go w tym dniu prasa codzienna) nowej ustawy emerytalnej. Ekonomistka z wyższym wykształceniem na kierowniczym stanowisku z 32-letnim stażem pracy obliczyła, że wedle proponowanych zasad jej emerytura będzie o 700 tys. zł niższa niż sprzątającej, która przepracowała niespełna 10 lat i przeszła na rentę przed 31 marca br.!

ciąg dalszy na str. 3

interommerce

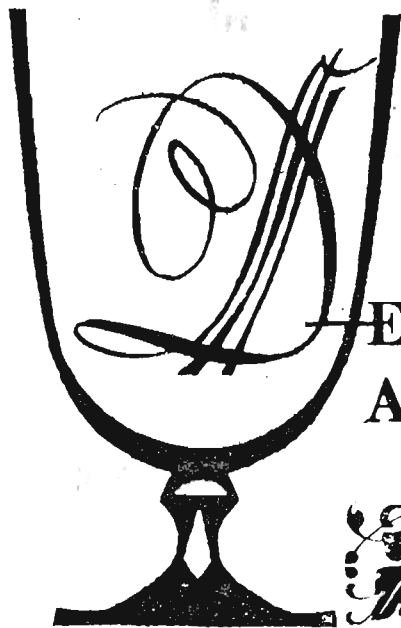
Wszystko dla sklepu od A do Ż

- Systemy lad warzywnych
- Lody chłodnicze
- Wagi elektroniczne
- Kasy systemowe
- Metkownice
 - Regały
 - Stojaki wieszakowe
 - Kwietniki
 - Kuchnie mikrofalowe
 - Sprzęt RTV

Sklep firmowy
PRZEMYŚL, PADEREWSKIEGO 14 b

G-358

„Wino królów, król win”

DEGUSTACJA AMBROZJI

To niezwykła okazja uczestniczyć w degustacji „króla win i wina królów”, czyli słynnego na całym świecie tokaju, który z wielkim upodobaniem pili też sławni Polacy, a podawano je na najwytworniejsze stoły i przy najznakomitszych uroczystościach. Tak się złożyło, że również niżej podpisany znalazł się w gronie degustatorów tego nadzwyczajnego napoju, mając jednocześnie możliwość wysłuchania fachowych opowieści o tym, co tak miłe lechce nozdrza i podniebienie.

Degustacja odbyła się w kraszycyńskim zamku, a okazją ku temu było podpisanie umowy między Państwowym Kombinatem Win w Tokaju i Przedsiębiorstwem Produkcyjno-Handlowym „Radpol” w Radymnie, które postanowiło sprowadzać tę prawdziwą ambrozię i zaferować ją handlowcom (którzy nota bene nie wykazali większego zainteresowania, przywykli wiadać do sprzedawania wódki i różnych mało smakowitych trunków).

Gości powitały urocze dziewczyny

w strojach ludowych z zespołu Pieśni i Tańca „Ostrowiacy”, wręczając już na progu lampki z tokajskim szampanem, po czym nastąpiły krótkie przemówienia, które miały przygotować zaproszonych gości do rozmakowania się w podanych za chwilę trunkach. Uroczystość zaszczyciła swą obecnością sekretarz handlowy Ambasady Republiki Węgierskiej w Polsce pani Elvira Pusztai, obecny był dyrektor handlowy węgierskiego kombinatu Zoltan Hegedus oraz szef eksportu tej firmy Bertalan Szentpeteri, znakomity znawca „wszelkich odcieni” tokaju.

Oprócz win podano również koniak (na wstępie), a także naturalne napoje winogronowe, ale to tak jakby na marginesie.

A potem pan Szentpeteri rozpoczął celebrację, od stołowego, bardzo wytrawnego tokaju. Przykryto nim dno lampek, a główny celebrant zakręcił swoją delikatnie, jakby trzymał w ręce wiatły kwiat, z którego mogą opaść płatki, następnie spojrzął na kolor, nasycił trunkiem powonienie i wysączył malenki łyk. Pozostałość wlał do jednej ze szklanic, jakie stały przed każdym, służąc do odlania reszty nie wypitego napoju.

Po kilku winach wytrawnych, w ten sam sposób degustowano półsłodkie, aż wreszcie w lampkach zrobiło się zupełnie złociście, jakby rozbyło w nich zachodzące słońce. Nastąpił czas degustacji tokajów aszu, o niepowtarzalnym smaku, kolorze i bukacie. Produkcja tego prawdziwie książęcego wina, stosowanego do ciast, owoców,

serów oraz po kawie, jest niezwykle pracochłonna. Wytwarza się go bowiem z mocno przejrzałych, niemal zwidłych winogron, misternie obrywanych z kiści, oczywiście ręcznie i pojedynczo. A później następuje cały skomplikowany proces „przerabiania” na ten szlachetny napój, ale o tym dokładnie napisać nie można. Wszak jest to przecież wielka tajemnica producenta.

Kiedy wydawało się, że nastąpił już koniec czynienia przyjemności podniebieniu, Bertalan Szentpeteri zrobił tajemniczą minę, po czym zgotował wszystkim wielką niespodziankę. Na stole pojawiła się omszała (póllitrowa, bo do takich zawsze rozlewa się aszu) butelka, rocznik 1962, prawdziwy rarytas.

Aszu przebywa w specjalnych beczkach przez 10-12 lat, po czym rozlewa się go do butelek. Wkrótce butelki, podobnie jak beczki i całe ściany piwnicy, w której leżakuje, pokrywa owa specyficzna pleśń, mająca znaczący wpływ na końcową jakość trunku.

Mistrz ceremonii, osobiście, z wielkim pietyzmem, rozlał do lampek po kilka kropel aszu 1962 (wcześniej należało przepukać usta winem wytrawnym, by „oczyszczyć” smak). Niemal brązowy, złocisty kolor i wprost niebiański aromat powodują, że prawdziwy koneser doznaje uczucia subtelnej rozkoszy. Pierwszy łyk wydaje się słodki, ale już po następnym smak jakby się zmienia, wyczuwa się jakąś przyjemną goryczkę, cały zestaw smakowych odcieni aszu, dające poczucie uniesienia i... spełnienia marzeń. Potwierdza się stara praw-

da: „Vinum regum, rex vinorum”. I jak to się dziwić, że pewien Anglik na aukcji w Londynie kupił butelkę aszu z 1812 r. za dwa tysiące funtów szterlingów! Nie dziwi mnie już także i to, że tokaj, eksportowany obecnie do ponad 50 krajów, podbija również Japonię, w której średnie roczne spożycie wina na osobę wynosi zaledwie... pół litra! Ale najlepsze wina tokajskie podaje się w kraju kwitnącej wiśni w najwytworniejszych lokalach, a taka butelka kosztuje tam w przeliczeniu na dolary — bagatela — cztery i pół tysiąca „zielonych”. U nas — zgodnie z najnowszym cennikiem — cena hurtowa tokaju aszu (rocznik 1983) wynosi 243 600 zł.

Ponieważ dżentelmeni nie mówią jednak o pieniądzach, więc szef firmy nie omieszkał podkreślić, że wina tokajskie, oprócz wyśmienitych wartości smakowych, zawierają również wiele witamin, mikroelementów i innych składników służących zdrowiu i długowieczności. Oczywiście pod warunkiem, że — jak ze wszystkim — zachowuje się umiar. I dodał jeszcze, głosem nieco przyciszonym, zapewne ze względu na obecność pań, iż wina te doskonale wpływają na... męską potencję. To także winduje ceny?

Każda butelka markowego tokaju ma swój własny numer, umieszczony na kontrolnej banderoli. Jest to zresztą zwyczaj stosowany przez wszystkich liczących się w świecie producentów win. A tokaj, bez wątpienia, znajduje się w ich światowej czołówce.

JAN MISZCZAK

REZERWAT DLA OCHLAPUSÓW

Kiedy Lech Wałęsa wznosił słynny toast: „Zdrowie Wasze w gardła nasze”, zapewne nie brakło siedzących przy telewizorach malkontentów, którzy zastanawiali się wówczas, czy aby świeżo wybrany prezydent-elekt nie rozpoczyna od łamania przepisów. Wszak spożywanie alkoholu w zakładzie pracy (a za takowy można uznać komitet wyborczy) jest nadal ustawowo zabronione. Teoretyczne rozważania na ten temat pozostawmy jednak „wałęsologom” i skupmy się na własnym podwórku, tym bardziej, że alkohol to temat aktualny zawsze i wszędzie.

Skutki pewnych działań niekiedy całkowicie rozmiągają się z intencjami. Przed kilku laty opisywaliśmy w „Życiu” przypadek, jaki miał miejsce w jednej z wiosek naszego województwa. Otóż członkinie Koła Gospodyń Wiejskich złożyły w stosownych instytucjach wnioski, by zakazać sprzedaży alkoholu w owej wiosce. Prośba ta została rychło spełniona, ale nie upłynęło wiele czasu, a skruszone gospodynie

zapragnęły, by z powrotem przywrócić alkohol. Okazało się bowiem, że prohibicja tylko powiększyła ich kłopoty. Dopóki mężowie popijali na miejscu, kobiety jeszcze miały na nich jakiś tam wpływ. Ale jak zmuszeni zostali odbywać długie wyprawy do innych wiosek lub najbliższego miasta, to kobiecie lobby skapitulowało i uznało, iż lepiej już było po staremu. Cóż, takie jest życie.

Z alkoholem walczy się u nas od lat, równie wytrwale co i mało skutecznie. Najogólniej wyodrębnić można dwie podstawowe tendencje. Pierwsza to stosowanie szeregu odgórných, administracyjnych zakazów i nakazów, natomiast druga jest logiczną konsekwencją stwierdzenia, iż „żadne zakazy problemu nie rozwiążą”. W tym ostatnim przypadku chodzi więc po prostu o propagowanie, akceptowanych społecznie, kulturalnych wzorów zachowań i zachęcanie nie tyle do abstynencji, co raczej do umiaru i wstrzemięzliwości.

Sturujemy w stronę normalności.

Także i w „alkoholowym temacie”. Co prawda do tej normalności jeszcze nam daleko, ale są już pewne pozytywne symptomy. Na przykład jeszcze nie tak dawno wypicie kufła piwa nastroczało nie lada trudności, wymagało pewnego wysiłku i cierpliwości. Nieliczne piwiarnie były obłożone, głównie przez — rozpoznawalnych po zewnętrznym wyglądzie — stałych wielbicieli tego napoju. Okazjonalny piwosz musiał się więc tłoczyć w długiej kolejce, płacić kaucję za kufel (bo traktowano go jak potencjalnego złodzieja), by w końcu delektować się „leżajkiem” w tłumie konsumentów, wśród których brały najczęściej górę zachowania niewiele mające wspólnego z zasadami savoir-vivru. Prowadzący wyszynk piwa zazwyczaj nie potrafili zapanować nad tłumem znieczepionych i niemal zdesperowanych amatorów złocistego napoju, stąd też w pojęciu przeciętnego mieszczanina, piwiarnie były synonimem schamienia i upadku obyczajów.

Obecnie nie sposób nie zauważyć

niektórych pozytywnych zmian. Piwiarni przybyło, nikt nie zażąda już kaucji za kufel, i choć są jeszcze tradycyjne „mordownie”, gdzie można się uraczyć widokiem spluwających na posadzkę podpitych dżentelmenów, to jednak właściciele lokali coraz skuteczniej dbają o porządek i potrafią zapanować nad bardziej już kameralną, klientelą. No i dobrze, o to właśnie chodzi.

Pomimo postępującej normalizacji i liberalizacji, restrykcyjne podejście do alkoholowego problemu wcale nie zniknęło i objawia się w różnych formach. I tak na przykład, jedną z pierwszych decyzji nowego szefa Wojewódzkiego Domu Kultury w Przemyślu było wydanie zakazu sprzedaży alkoholu w Klubie „Piwnice WDK”. Trunki wprowadzono tu przed kilku laty i o zezwolenie na ten asortyment poprzednia ekipa zabiegała dość długo. Obecnie uznano prawdopodobnie, że ówczesne zabiegi były wrednym, komunistycznym spiskiem, służącym zdegenerowaniu

prawdziwej kultury. Co prawda, na całym cywilizowanym świecie w podobnych jak ten klub przybytkach, na ogół alkohol jest dostępny (co najwyżej w ograniczonym zakresie) i nikt nie widzi w tym wielkiego problemu czy zagrożenia. Ewentualne niepożądane zachowania klientów łatwo wyeliminować. Od tego są karty wstępu, ceny czy wreszcie zatrudniony w placówce personel. Właśnie w takich, z założenia nieco elitarnych klubach, z powodzeniem można propagować kulturę zachowania się, także i przy lampce wina czy kieliszku czegoś mocniejszego. W podobny sposób rozumuje m.in. szefostwo „Niedźwiadka”, najlepszego chyba klubu kulturalnego w Przemyślu, od dłuższego czasu starając się o pozwolenie „zainstalowania” u siebie wysokogatunkowych (a więc droższych — to celowa bariera) trunków. Czy aby jednak któryś z lokalnych wielbicieli obostrożonej wersji ustawy antyalkoholowej nie zarzuci im, że starą metodą „konია trojańskiego” chcą zdegenerować i rozłożyć kulturę? Niewykluczone.

A tak w ogóle to warto zastanowić się poważnie nad pewną nietuzinkową propozycją. Otóż można by, zgodnie ze wskazaniami niektórych piwowarów absolutnej abstynencji, skasować alkohol gdzie się tylko da, wszędzie, zapasy gorzały utopić w Sanie, ale ponadto, dla równowagi, należałoby zorganizować wzorcową „mordownię”, służącą głównie dla celów dydaktycznych. Taki rezerwat dla ochlapusów byłby bardzo pożądanym. Obrazki z rezerwatu można by od czasu do czasu serwować wrażliwej na estetykę młodzieży. Działałyby one zdecydowanie odstraszająco. To znacznie skuteczniejsze niż prawienie moralistów i dawanie dobrych, życiowych rad.

Z. SZELIGA

Czy będzie ich więcej zależy od naszej hojności

Wczasy z TPD

W dzisiejszych czasach, gdy wiele rodzin żyje na granicy ubóstwa, szczególnie pożądanym jest wzgląd na dzieci, zwłaszcza te specjalnej troski, ale nie tylko. Nie traci ich z pola widzenia Towarzystwo Przyjaciół Dzieci. Przy Zarządzie Wojewódzkim w Przemyślu działają koła pomocy dzieciom z upośledzeniem umysłowym, chorym na cukrzycę i celiakię. Dzięki społecznemu wsparciu TPD służy także dzieciom z rodzin najbardziej potrzebujących. Dla nich to

m.in. od lutego do kwietnia br. organizowane były 3-tygodniowe wczasy w Jastrzębiej Górze. Ogółem skorzystało z nich 100 dzieci, uczniów klas trzecich i czwartych. Chętnych jest znacznie więcej, ale na przeszkodzie w zorganizowaniu kolejnych turnusów stoi brak środków finansowych.

Znając ofiarność czytelników „Życia Przemyskiego” ZW TPD zwraca się z gorącą prośbą o dokonywanie wpłat na konto: **BDK Oddział Przemyśl nr**

336402-2482-132 (z myślą o zbliżających się wakacjach). Wyrażamy nadzieję, że apel ten nie pozostanie bez echa.

Korzystając z okazji ZW TPD dziękuje serdecznie wszystkim dotychczasowym sympatykom i sprzymierzeńcom za zrozumienie i życzliwe poparcie TPD-owskich akcji.

Informuje ponadto, że **od 15 kwietnia biuro ZW TPD funkcjonuje przy ul. 1 Maja 24 w Przemyślu, tel. 33-82.**

(alb)

Przemyscy rzemieślnicy papieżowi

Znane ze społecznego zaangażowania w życie miasta, przemyskie rzemiosło aktywnie włączyło się w przygotowania do czerwcowej wizyty Jana Pawła II. Rzemieślnicy zrzeszeni w miejscowym Cechu Rzemiosł Różnych oraz pracownicy Spółdzielni „Przyszłość” rozpoczęli w bm. między innymi remont głównego wejścia do bazyliki katedralnej, obejmujący roboty ogólnobudowlane oraz sztukatorskie, a także wykonanie kilku metalowych krat (w

stylu barokowym) w oknach świątyni. Roboty zostaną wykonane po kosztach własnych, przy znacznym udziale i zaangażowaniu materiałów prywatnych — zakupionych także z dobrowolnych składek członków cechu.

— Bądźmy ponad podziałami, które ostatnio nas dotknęły na tle sporów o kościół karmelitów. Papież przyjeżdża do naszego miasta i musimy godnie Go przyjąć — mówiono na walnym zebraniu cechu 6 bm., apelując o zbiórkę

funduszy na ten cel. Osoby, które widzą swoje miejsce w tej akcji proszone są o kontakt z biurem Cechu Rzemiosł Różnych przy ul. Katedralnej 6 tel. 22-22). Pierwsze wpłaty i deklaracje rzeczowe sięgają od kilkudziesięciu do kilkuset tysięcy złotych, a z pewnością będą również ofiary milionowe. Krótki termin (prace mają być zakończone do połowy maja) i znaczny koszt tej akcji wymagają nie tylko pośpiechu, ale i spontaniczności, na którą rzemiosło tak bardzo liczy.

(bz.)

KOMUNIKAT POLICJI

18 marca 1991 r. około godz. 18¹⁵ w Przemyślu przy ul. Rodziewiczówny dokonano napadu rabunkowego na mężczyźnię w wieku 35 lat. Pobitemu i okradzionemu mężczyźnie udzielił pomocy inny mężczyzna w wieku około 25 lat, jadący samochodem produkcji zagranicznej koloru jasnego, który doprowadził poszkodowanego do jego miejsca zamieszkania.

Policja prosi mężczyznę udzielającego pomocy o kontakt osobisty lub telefoniczny z Komendą Rejonową Policji w Przemyślu przy ul. 1 Maja 45, pokój nr 9, tel. 24-75 lub 28-51 wewn. 291 albo z Prokuraturą Wojewódzką w Przemyślu przy ul. Konarskiego 6, pokój 156, tel. 52-04.

Rzecznik prasowy
Komendanta Wojewódzkiego Policji
w Przemyślu
asp. Adam Stachurski

ANART-owi w podzięce

Serdecznie dziękujemy firmie PHU „ANART” za dofinansowanie wycieczki do Warszawy — piszą w liście do redakcji wdzięczne uczennice klasy IIa Technikum Odzieżowego w Przemyślu. Miło nam spełnić tę prośbę, bowiem firma ta sponsoruje różne przedsięwzięcia.

Uchwała Zarządu Głównego Chrześcijańsko Demokratycznego Stronnictwa Pracy

Zarząd Główny ChD SP z głębokim niepokojem obserwuje nieporozumienia, powstałe pomiędzy wyznawcami obrządku rzymskokatolickiego, a grekokatolickiego z powodu przekazania przez Władze Kościelne, na okres pięciu lat, kościoła pod wezwaniem Św. Teresy, będącego częścią klasztoru Karmelitów Bosych w Przemyślu.

Uważamy, że ta decyzja wielkiego patrioty Biskupa Ordynariusza Ignacego Tokarczuka i samego Ojca Św. Jana Pawła II, największego z Polaków, jest

ze wszech miar słuszną i powinna się spotkać z pełnym zrozumieniem, choć może być trudną i bolesną dla wiernych przywiązanych do swojej świątyni i nie chcących jej utracić, nawet na okres pięcioletni.

Musimy pamiętać o słowach Chrystusa, surowo potępiających egoizm: „*Bylem głodny a nie nakarmiłście mnie*”. Nasi bracia katolicy obrządku greckiego są głodni, bo nie posiadają świątyni, w której mogliby się modlić, są głodni chleba bożego. Nam, katolikom obrządku katolickiego, dzieciom tej samej

matki Świętego Katolickiego Kościoła, nie wolno odmówić im tego chleba.

Kościół św. Teresy znajdował się w przeszłości zarówno w rękach rzymsko- jak grekokatolików. Pamiętać też musimy, że w ostatnich dziesięcioleciach grekokatolicy byli prześladowani przez władze komunistyczne w sposób szczególny, podczas gdy my mieliśmy w ciągu tych dziesięcioleci i mamy obecnie nasze kościoły w Przemyślu, w których nikt nie ośmielał się zabraniać nam wspólnej modlitwy.

Pamiętamy, że siły wrogie całemu Kościołowi i idei Ewangelii niejednokrotnie świadomie i celowo starały się budzić antagonizm pomiędzy tymi dwoma obrządkami, stosując niemoralną zasadę *divide et impera* — dziel i rządź.

Jesteśmy krajem o odwiecznej tradycji tolerancji religijnej, w której przez wieki przodowaliśmy całemu światu. Na naszych ziemiach i w naszym polskim państwie powstał obrządek grekokatolicki mający być równoprawnym i braterskim z rzymskokatolickim i jedną

z dróg realizacji zapowiedzi Chrystusa, że przyjdzie czas gdy nastanie jedna owczarnia i jeden pasterz.

Naszym obowiązkiem, jako rzymskokatolików i Polaków, jest szukanie porozumienia z naszymi braćmi grekokatolikami i Ukraincami na jednej drodze, która prowadzi ludzi do Boga — na drodze braterskiej miłości.
Warszawa, 6.IV.1991 r.

Prezes Zarządu Głównego
Chrześcijańsko Demokratycznego
Stronnictwa Pracy
WŁADYSŁAW SIŁA-NOWICKI

OŚWIADCZENIE

Zdecydowanie odcinamy się od tworzenia klimatu nienawiści pomiędzy Polakami a narodem ukraińskim mając na uwadze pogłębiający się konflikt o Kościół Karmelitów Bosych w Przemyślu.

Uważam, że przedłużanie tak powstałej sytuacji, jak i jej nieobliczalne do przewidzenia skutki, służą wyłącznie interesom Imperium Sowieckiego, spod którego dominacji nasze narody pragną raz na zawsze wybić się na niepodległość.

Wyjaśnienie zasadniczej przyczyny oraz wspólna konsolidacja sił w obaleniu reżimu bolszewickiego pozwoli osiągnąć zamierzony cel.
Przemyśl, 7 IV 1991 r.

Przedstawiciel Partii Wolności
w woj. przemyskim
ROBERT MAJKA

Dzwony kościoła pod wezwaniem św. Teresy w Przemyślu.

FOT. ARCHIWUM

Przywilej, dyplom i rocznik

ARCHIWUM PAŃSTWOWE w PRZEYSŁU opublikowało już wiele dokumentów źródłowych dotyczących dziejów miasta. Ostatnio ukazały się kolejne wydawnictwa, które powinny zainteresować nie tylko miłośników historii.

Przed dwoma laty uroczyste obchodzono w Przemyślu 600-lecie lokacji miasta na prawie magdeburskim. Z pewnym więc opóźnieniem trafia do rąk zainteresowanych treść „Przywileju lokacyjnego miasta Przemyśla z roku 1389”. Oryginał tego (mającego dla grodu ogromne znaczenie) dokumentu, wydany przez Władysława Jagiełłę, zaginął prawdopodobnie w pierwszej połowie XVII wieku, ale jego pełna treść przetrwała w odpisach. Przywilej opublikowano w oryginalnej, łacińskiej wersji i w polskim tłumaczeniu, wraz

z komentarzem i przypisami.

Inny, przypomniany po latach, ważny dla miasta akt, to jak głosi tytuł wydanej wespół z Urzędem Miejskim broszury „Dyplom cesarza Józefa II z 1789 roku przywracający miastu Przemyśl samorząd”. Jest to więc również nieco spóźniona, jubileuszowa publikacja, która zbiegła się ponadto w czasie z odrodzeniem się w kraju samorządności. Warto przypomnieć, iż dyplom Józefa II powstrzymał przed ponad 200 laty upadek miasta, które w tym samym roku zostało przez rząd austriacki wykupione od hrabiego Ignacego Cetnera. Choć uzyskane uprawnienia były nader ograniczone, a zaborca wprowadził język niemiecki jako urzędowy, to jednak przywrócenie samorządu polepszyło sytuację przemyslan.

Ukazał się również kolejny, piąty już,

tom „Rocznika Historyczno-Archivalnego”. To obszerny, choć niskonakładowo wydawnictwo seryjne zawiera artykuły z dziedziny historii i archiwistyki, publikacje źródłowe i bibliograficzne, a także recenzje i omówienia. Wśród zawartych w roczniku materiałów znajdujemy m.in. próbę wyjaśnienia tajemnicy Kopca Tatarskiego w Przemyślu, publikacje na temat początków samorządu oraz o diecezji prawosławnej w tymże mieście. Ponadto jest rozprawa o dziejach Legionu Ukraińskich Siczowych Strzelców, inna traktuje o karaniu sprawców zbrodni hitlerowskich przez sądy południowo-wschodnich terenów Polski, jest też artykuł o przeworskich archiwistach.

Wymienione publikacje są do nabycia w siedzibie archiwum.

ZS

Czy kapela z Przedmieścia Dubieckiego jeszcze gra?

CO SIĘ DZIEJE z artystami-amatorami w dobie ogólnego kryzysu kultury? Czy mają jeszcze dość siły woli, by przetrwać niepomyślny czas? W budżetach gminnych powszechnie brakuje pieniędzy, nic dziwnego, że kultura traktowana jest po macoszemu. A może w Dubiecku jest inaczej?

Prezentowane zdjęcie pochodzi z występu kapeli z Przedmieścia Dubieckiego podczas ubiegłorocznych gminnych dożynek w Bachórcu. Wiemy, że nadal pracuje ludowy zespół pieśni i tańca „Ostrowiaczy” z Ostrowa koło Radymna. A co słysząc na przykład u „Gacoków”, kapeli z Kisielowa i z innych okolic Przeworska? Ciekawi jesteśmy ich losów. Czekamy na odzew.

Fot. R. PAWŁOWSKI

Początek dekomunizacji?

Przemysko-rzeszowskim wymysłem jest tzw. dekomunizacja państwa, z czego przede wszystkim zasłynął lutowy kongres Porozumienia Centrum. Powiało grozą na wieść o tym zmasowanym polowaniu na czarownicę, odsądzeniu od czci i wiary komuchów, ba, pozbawianiu ich praw obywatelskich. Czerwoni powinni przykładowo odpokutować swą przynależność do partii. Koniecznie trzeba ich upokorzyć.

W ślad za tym przemyskie PC, któremu przewodniczy Marek Kuchciński, nota bene redaktor naczelny „Spojrzeń Przemyskich”, pomieściło w lutowo-marcowym wydaniu owego pisma autorów niezależnych pierwszą listę do odstrzału. Tworzy ją 9 nazwisk pracowników Urzędu Wojewódzkiego w Przemyślu, aktywnych działaczy PZPR.

Nic to, że panuje tam poplątanie z pomieszaniem (temu zmieniono imię, innemu przypisano zasługi, których nigdy nie miał itp.), grunt, że Przemyśl wie kogo na początek należy postawić pod przęgiem. Najlepiej, żeby ów przęgię stał w widocznym miejscu, w centrum miasta, na przykład tam gdzie ongiś znajdował się pomnik Wdzięczności. Napiętnowani powinni być tam doprowadzani w pokutnych włosienicach, zaś po ubiczowaniu zniknąć zupełnie z życia publicznego.

Takie są założenia siły politycznej, o charakterze chrześcijańsko-demokratycznym, która swój statut oparła na zasadach nauki społecznej Kościoła. PC mieni się partią umiaru i zdrowego rozsądku. Podkreśla nadto, że fundamentem życia społecznego winno być dobro osoby ludzkiej, rodziny, godność i wolność człowieka uczestniczącego we wspólnocie narodowej i jej kulturze. Satis! (staw)

LISTA WYWIEZIONYCH DO ŁAGRÓW W ZSRR, W OKRESIE OD LATA 1944 DO STYCZNIA 1945, Z TERENU DZIAŁANIA

INSPEKTORATU REJONOWEGO AK PRZEMYSŁ

(7)

Makara Franciszek. Obwód Jarosław, AK, Wierzbna, ur. 1916 r., aresztowany 22 IX 1944 r., więziony na Zamku w Rzeszowie, wywieziony do łagrów w ZSRR.

Małinowski Jan. Obwód Jarosław, AK, Wierzbna, ur. 1904 r., sołtys z Wierzbnej, aresztowany w IX 1944 r., więziony na Zamku w Rzeszowie, wywieziony do łagrów w Borowiczach i Jegolsku.

Małeckie Zdzisław, ps. „Wimel”, Rotmistrz, mgr inż., komendant Obwodu AK Złoczów, aresztowany w czasie marszu na pomoc Warszawie, z Przemyśla-Bakończyc wywieziony do łagru w Riazaniu.

Maślanka Józef. Obwód Jarosław, AK, Łapajówka k. Zarzecza, wywieziony do łagrów w Borowiczach i Jegolsku, wrócił w 1946 r., zmarł w 1988 r.

Maślanka Józef, ps. „Łańcuch”. Obwód Łańcut, AK, Mała Wola, plut., wywieziony do łagrów w Borowiczach i Jegolsku, wrócił w III 1946 r.

Mazur Jan. Obwód Przeworsk, Hadle Szklarskie, aresztowany 19 XI 1944 r., wywieziony do łagrów w Borowiczach i Jegolsku, wrócił w 1946 r., zmarł 9 III 1954 r. w Hadlach Szklarskich.

Mazur Józef. Obwód Przeworsk, Hadle Szklarskie, lat 23, aresztowany 19 XI 1944 r., wywieziony do łagrów w Borowiczach i Jegolsku, zmarł w łagrze.

Michałowski Józef. Żołnierz AK, Przeworsk, ur. 1915 r., wywieziony do łagrów w Borowiczach i Jegolsku, wrócił III 1946 r., był nauczycielem gimnazjalnym w Kłodzku.

Mielniczek Rudolf, ps. „Gniewosz”. Oficer dywersji Obwodu AK Przemyśl, wywieziony do łagru w Stalinogorsku, wrócił w 1947 r., był nauczycielem gimnazjalnym w Przemyślu.

Mielniczek Jan. Obwód Jarosław, AK, Bystrowice, wywieziony do łagrów w ZSRR.

Mitek J. Żołnierz AK z Jarosławia, wywieziony do łagrów w ZSRR.

Mirek N. z Przeworska, wywieziony do łagrów w ZSRR.

Molenda Henryk. Obwód Łańcut, Kosina, wywieziony do łagrów w Borowiczach i Jegolsku, wrócił w III 1946 r., zmarł zaraz po powrocie.

Mołon Józef. Obwód Przeworsk, Hadle Szklarskie, lat 40, aresztowany 19 XI 1944 r., wywieziony do łagrów w Borowiczach i Jegolsku, zmarł w łagrze.

Motowidło Michał. Obwód Przeworsk, Hadle Szklarskie, aresztowany 19 XI 1944 r., wywieziony do łagrów w Borowiczach i Jegolsku, wrócił w 1946 r., zmarł 16 IX 1972 r. w Hadlach Szklarskich.

Motyka Roman. Obwód Przeworsk, wywieziony do łagrów w Borowiczach i Jegolsku, a następnie w Świerdłowsku, skąd był przenoszony kolejno do innych łagrów w ZSRR, wrócił w 1955 r., zmarł w 1987 r.

Motylińska Anna. Obwód Jarosław, AK, wywiezioną do łagrów w Borowiczach, Jegolsku i Szepietowie, wróciła w 1947 r.

Narolski Emil. Obwód Jarosław, Rokietnica, wywieziony do łagrów w ZSRR.

Narolski Mieczysław, ps. „Organ”. Obwód Jarosław, dowódca plutonu AK w placówce Rokietnica.

Nowak Augustyn. Obwód Jarosław, kierownik szkoły w Pawłosiowie, wywieziony do łagrów w Borowiczach i Jegolsku, wrócił w III 1946 r.

Nowak Jan. Obwód Jarosław, nauczyciel, wywieziony do łagrów w Borowiczach i Jegolsku.

Nowosielski N. Obwód Jarosław, AK, wywieziony do łagrów w ZSRR.

Obertyński Stanisław. Obwód Przeworsk, AK, zarządca majątku w Maćkówce, wywieziony do łagru w Riazaniu.

Olechowski Antoni. Obwód Łańcut, Wola Zarzycka, wywieziony do łagru w ZSRR.

Opalko Zbigniew. Obwód Łańcut, Opaleniska, leśniczy, wywieziony do łagrów w Borowiczach i Jegolsku.

Orłoś Bolesław, ps. „Boruta”. Obwód Łańcut, AK, zarządca folwarku i stadniny hr. Potockiego w Albigowej, członek dowództwa placówki nr 7 Łańcut-wieś, wywieziony do łagrów w Borowiczach i Jegolsku, a następnie do Świerdłowska, wrócił w X 1947 r.

Pajda Augustyn. Obwód Jarosław, AK, Cieszacin Wielki, wywieziony do łagrów w ZSRR.

Pałkoń Jan, ps. „Wiatr”. Żołnierz AK, Przeworsk, powstaniec śląski, mjr., aresztowany w VIII 1944 r. w Przeworsku, więziony w Rzeszowie, wywieziony do łagru w Riazaniu, wrócił w XII 1947 r., zmarł w 1980 r. w Bielsku Białej.

Paradysz Aleksander z Przemyśla. Po wkroczeniu wojsk radzieckich do Przemyśla zgłosił się do armii Berlinga, został adiutantem dowódcy pułku, aresztowany za udzielanie pomocy AK, wywieziony do łagrów w Borowiczach i Jegolsku, był w łagrze starszym obozu.

Zestawił ANDRZEJ ZAGÓRSKI

Ze względu na trudności w weryfikacji zbieranych materiałów nie jest wykluczone, że mogą być w liście pomyłki i niedokładności. Zamierzeniem autora jest publikacja książkowa zawierająca możliwie pełną listę wywiezionych do łagrów w ZSRR Polaków z terenu działalności Podokręgu AK Rzeszów (a więc także Inspektoratu Rejonowego Przemyśl). W związku z tym zwracam się do Czytelników z gorącą prośbą o nadsyłanie uzupełnień i uwag na mój adres: Andrzej Zagórski, ul. Opolska 25/137, 31-276 Kraków.

3. Wielka Giełda Galicyjska w Jarosławskiej Hali Sportowej
23-25 maja 1991 r.

WYSTAWCY — PRODUCENCI — HURTOWNIE
mogą zgłaszać udział do 10 maja 1991 r. na adres:

NIEZALEŻNE FORUM PRYWATNEGO BIZNESU
37-500 JAROSŁAW
ul. Grunwaldzka 18, tel. 32-84, tlx 633167

Miejsca rezerwujemy w kolejności wpłat. Stali uczestnicy otrzymują bonifikatę. Wpłaty dokonywać na konto w Banku Spółdzielczym w Jarosławiu nr 2706-132-4.

Cena boksu 15 m² — 1 mln 500 tys. zł.
Cena stołu 1 m² — 100 tys. zł.

K-106/4

Dyrekcja

ZAKŁADÓW WYROBÓW POWLEKANYCH „SANWIL”
PRZEMYSŁ, ul. Lwowska 52
zatrudni

ZASTĘPCĘ DYREKTORA ds. EKONOMICZNO-FINANSOWYCH

Wymagane wykształcenie wyższe ekonomiczne i staż pracy w księgowości.
Szczegółowych informacji udziela Dział Zatrudnienia i Plac, tel. 30-61 (wewn. 367).

K-110

FIRMA

OFERUJE PAŃSTWU PO NISKICH CENACH

usługi
w zakresie

- drażenia na elektrodrażarkach
- wiercenia, frezowania i szlifowania na obrabiarzach współrzędnościowych i uniwersalnych
- robót blacharskich — wykrawania, kształtowania i spawania

Oprządkowanie: formy, wykrojniki, giętaki

Ponadto wykonujemy:

1. Prototypy maszyn i urządzeń wg dokumentacji powierzonej
2. Części zamienne i usługi z zakresu obróbki skrawaniem
3. Części zamienne do krosien STB
4. Rapiery i części zamienne do krosien MAV
5. Uniwersalne imadła przegubowe b=80 mm i szlifierki taśmowe stołowe 2850 obr./min — taśma b=25 mm i 70 mm — szczególnie przydatne w przemyśle meblarskim i metalowym
6. Modele odlewnicze drewniane i z żywicy epoksydowych wg dokumentacji powierzonej lub dostarczonych wzorów

Szczegółowe informacje w siedzibie firmy:

FABRYKA URZĄDZEŃ
PRASOWALNICZYCH „PROTOMET”
90-753 ŁÓDŹ, ul. Żeligowskiego 8/10
tel. 32-81-95, 32-93-26; tlx 886661; fax 32-82-91

K-083

USŁUGI

NAPRAWA PRALEK AUTOMATYCZNYCH. Przemysł, tel. 23-79, po godz. 15. G-429/3

LECZENIE akupunkturą. Przemysł, Malczewskiego 7, tel. 75-03. G-444/2

PROWADZIMY obsługę exportowo-importową przedsiębiorstw prywatnych i państwowych. Łódź 31-99-08. K-6474/1

LEKARZ
CHORÓB DZIECIĘCYCH
Wiesław Niemiec
przyjmuje
i wykonuje
testy alergiczne
PRZEMYSŁ, Rogozińskiego 2/27,
tel. 46-067. G-478

HURTOWNIA „D & K”
oferuje
ODZIEŻ TAJLANDZKĄ
w dużym wyborze
Czynne codziennie 8 - 18
w sobotę od 9 do 15, w niedzielę od 9 do 13.
ul. Batorego (róg Lwowskiej) Przemysł.
G-453

PHU „ANART”
w Przemysłu
przy ul. ZWM
tel. 37-14

OFERUJE

- meble
- sprzęt RTV.
- artykuły gospodarstwa domowego
- usługi reklamowe

przy ul. Nestora 2
(baza PTHW)
tel. 53-08

- usługi projektowe
- kompleksowy nadzór i wykonawstwo

ZAPRASZAMY

PRZEDSIĘBIORSTWO GOSPODARKI KOMUNALNEJ
w PRZEMYSŁU, ul. Słowackiego 104

ogłasza

przetarg nieograniczony na sprzedaż:

1. przyczepa HL, nr rej. PRA-221S, zuż. 60 %, cena wywoławcza 8 960 000 zł
2. zbiornik na cement, zużycie 25 %, cena wywoławcza 1 918 350 zł

Przetarg odbędzie się w siedzibie przedsiębiorstwa 30.04.91 r. o godz. 9.

Warunkiem przystąpienia do przetargu jest

wpłacenie wadium do kasy przedsiębiorstwa do 30.04.91 r. do godz. 8.

Poz. „1” można oglądać w Oddz. Usług Sanitarnych, ul. Sportowa 7, poz. „2” — ul. Słowackiego 104.

Zastrzega się prawo unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.

K-111

PRZEDSIĘBIORSTWO
PRODUKCYJNO-HANDLOWO-USŁUGOWE

„PIGALUX”
w PEŁKINIACH 221

zatrudni

- MURARZY • TYNKARZY • POSADZKARZY • BETONIARZY do grupy remontowej

K-006/3

PHU „ANART”
Przemysł
ul. Nestora 2
tel. 53-08

Krzyżówka z hasłem

Poziomo: 1) nieruchomości, 6) główne wymiary, 10) barwa, 11) produkt z mięsa lub podrobów, 12) watra, 13) fikcyjna postać barda celtyckiego, 16) z atramentem, 20) zalotna kobieta, 24) waluta włoska, 25) przeciwieństwo manka, 26) aparatura, 27) talon, 28) w geometrii: otwarta linia krzywa, 32) cudzoziemiec w nowym kraju osiedlenia, 37) beczułka na wino lub piwo, 39) współczestnik rozromowy lub zabawy, 40) zakłopotanie, 41) krwi do mózgu, 42) pustynia chilijska, 43) napisać.

Pionowo: 1) część brzucha, 2) gryzoń z rodziny wiewiórek, 3) miasto w województwie elbląskim, 4) np. Daniel Olbrychski, 5) rzepakowy lub sojowy, 6) zespół pedagogiczny, 7) stolica Republiki Środkowo-Afrykańskiej, 8) część paleniska, 9) gród pięknej Heleny, 14) zamyka przejazd kolejowy, 15) akrania, 17) Ania — serdecznie, poufale, 18) nieczysta sprawa, 19) autor powieści „Kakao”, 21) rodzaj nadwozia samochodu osobowego, 22) związek organiczny powstały przez działanie kwasu na alkohol, 23) święta księga muzułmanów, 28) część południowo-wschodnia Nowej Gwinei, 29) z kremem, 30) opaska służąca do kształtowania włosów, 31) gąsienica motyla, 33) miasto w woj. ciechanowskim, 34) znana aktorka Zsa-Zsa....., 35) nie tylko na koperce, 36) utraipenie żarłoków, 38) zasyпка.

Litery z krzyżówki oznaczone liczbami od 1 do 12 dadzą hasło, które wystarczy nadesłać jako rozwiązanie.

Termin nadsyłania rozwiązań — Z KUPONEM — dwa tygodnie. Prawidłowe rozwiązania wezmą udział w losowaniu nagród ufundowanych przez „ANART”.

* * *

ROZWIĄZANIE KRZYŻÓWKI Z HASŁEM Z NR. 12/1212

Hasło: „Siła ustępuje rozumowi”.
Nagrodę autorską otrzymuje Andrzej Sternik z Sanoka.
Nagrody po 50 tys. zł, ufundowane przez „ANART”, wylosowali: Jadwiga Cioch z Oleszyc, Stanisław Bubelski z Zaleskiej Woli, Kazimiera Rygowska z Jarosławia, Marian Gmiterek z Krowicy Lasowej oraz Bogusław Tatarski z Przemysłu.

